UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

Visual Library

dicētes: Quis ſermo hic eſt? ꝗa cū autoritate ac poteſtate impe/
rat immūdis ſpiritibꝰ, & exeūt? Et diuulgabat̃ fama de illo in om
nē locū vndiꝙ finitimæ regionis. Cū ſurrexiſſet aūt Ieſus de ſy/
nagoga, introiuit in domū Simonis, ſocrus aūt Simonis teneba/
tur febri magna, & rogauerūt illū pro ea. Et aſtans ſupra illā, in/
crepauit febrē, & febris dimiſit illā, ſtatimꝙ ſurgens, miniſtrabat
illis. Cū aūt ſol occideret, oēs ꝗ habebāt infirmos morbis varijs,
ducebāt illos ad eū, at ille ſingulis manus imponēs, ſanabat eos.
Exibant aūt & dæmonia a multis, clamantia ac dicentia: Tu es
Chriſtus filius dei. Et increpans, nō ſinebat ea loqui, ꝗa ſciebant
ipm̃ eſſe Chriſtū. Facto aūt die egreſſus ibat in deſertū locū, & tur
bæ quærebant eū, & venerūt vſꝙ ad ipſum, & detinebant illū ne
diſcederet ab eis. Quibꝰ ille ait: Et alijs ciuitatibꝰ oportet me etiā
gelizare regnū dei, nam in hoc miſſus ſum. Et predicabat in ſy/
nagogis Galilææ.

¶CAPVT. V.

Actū eſt aūt cū turba immineret ei, vt audiret verbū
f dei, & ipſe ſtabat iuxta ſtagnum Genezareth, & vidit
duas naues ſtantes ad ſtagnū, piſcatores autem deſcē/
derant ex illis, & abluebant retia. Ingreſſus autem in vnā nauim,
quæ erat Simonis, rogauit eū, vt a terra abduceret puſillū, & ſe/
dens docebat de naui turbas. Vt ceſſauit autē loqui, dixit ad Si/
monē: Duc in altū, & laxate retia veſtra in capturā. Et reſpondēs
Simon, dixit illi: Præceptor, per totā noctē laborātes nihil cœpi
mus, tn̄ tuo iuſſu laxabo rete. Et cū hoc feciſſent, cōcluſerūt piſci/
um multitudinē copioſam. Rūpebat̃ aūt rete eorū. Et annuerunt

ſociis, q̃ erãt in altera naui, vt venirẽt & adiuuarẽt ipſos, & venerũt
atq; ipleuerũt ãbas naues, ita vt mergerẽt. Qđ cũ videret Simon
Petrus, accidit ad genua Ieſu, dicẽs: Diſcede a me dñe, qa homo
peccator ſum. Stupor eĩ circũdederat eũ, & oẽs qui cũ illo fue-
rant, ſuper captu piſciũ, quẽ ceperant, ſimiliter aũt Iacobũ & Io-
annẽ filios Zebedæi, qui erant ſocij Simoni. Et ait ad Simonẽ
Ieſus: Ne metuas, poſthac hoĩes capies. Et ſubductis in terram
nauibus, relictis oĩbus, ſecuti ſunt eũ. Et accidit cũ eſſet in quadã
ciuitate, & ecce vir plenus lepra, cunq; vidiſſet Ieſum, proſtratus
in faciẽ, rogauit eũ, dicens: Domine, ſi vis potes me mundare. Et
protenſa manu tetigit eũ, dicens: Volo, mundus eſto. Et confe-
ſtim lepra diſceſſit ab illo. Et ipſe præcepit illi, ne cuiq̃ diceret,
ſed vade (inquit) oſtende teipſum ſacerdoti, & offer pro emunda-
tiõe tui, quæ præcepit Moſes in teſtimoniũ illis. Peruagabatur
aũt magis rumor de illo, & cõueniebãt turbæ multæ vt audirent
& ſanarent̃ ab ĩfirmitatib⁹ ſuis. Ipſe aũt agebat in ſeceſſu in deſer
tis & orabat. Et factũ eſt quodã die, & ipſe docebat, erantq; pha-
riſæi ſedentes ac legis doctores, q̃ venerant ex oĩ caſtello Galilææ
& Iudææ & Hieruſalem, & virtus dñi aderat ad ſanandũ eos. Et
ecce viri portantes in lecto hoĩem, qui erat paralyticus, & quæ-
rebant eũ inferre, & ponere ante illũ. Et nõ inuenientes qua par-
te illum inferrent præ turba, aſcenderunt ſupra tectum, ac per te
gulas demiſerunt eum cũ lectulo in medium ante Ieſum. Quo-
rum fidẽ vt vidit, dixit illi: Homo, remittantur tibi peccata tua.
Et cœperũt cogitare ſcribe & phariſæi, dicentes: Quis eſt, is qui

loquit̃ blaſphemias? Quis poteſt remittere peccata, niſi ſolus de
us? Vt cognouit aũt Ieſus cogitatiões eorũ, reſpõdẽs, dixit ad il-
los: Quid cogitatꝭ in cordibꝰ veſtris? Vtrũ eſt faciliꝰ dicere, remit
tantur tibi peccata, an dicere, ſurge & ambula? Vt aũt ſciatis q̄d
filius hoĩs habet poteſtatẽ in terra remittendi peccata, ait paraly-
tico: Tibi dico, ſurge, tolle lectulũ tuũ, & vade in domũ tuã. Iſq;
confeſtĩ ſurgẽs corã illis, tollebat lectũ in quo iacuerat, abijtq; in
domũ ſuã, glorificãs deũ. Et ſtupor corripuit oẽs, et glorificabãt
deũ. & repleti ſunt timore, dicentes: Vidimus incredibilia hodie
Et poſt hæc exijt, ac vidit publicanũ, noĩe Leui, ſedentẽ ad telo-
niũ, & ait illi: Sequere me. Atq; is relictis oĩbus, ſurgẽs, ſecutus
eſt eũ. Et fecit ei conuiuiũ magnum Leui in domo ſua, & erat tur-
ba multa publicanorũ, & aliorũ, qui cum illis accumbebant. Et
murmurabãt ſcribę, & phariſęi, aduerſus diſcipulos eius, dicẽtes
Quare cũ publicanis & peccatoribus editis & bibitis? Et reſpõ-
dens Ieſus, dixit ad illos: Non egent qui ſani ſunt medico, ſed q
male habent. Non veni vocare iuſtos, ſed peccatores ad peniten-
tiam. At illi dixerũt ad eũ: Quare diſcipuli Ioãnis ieiunãt freq̃ẽ
ter, & obſecratiões faciũt, ſimiliter & phariſęoꝝ, tui ṽo edũt & bi
bũt? Quibꝰ ipſe ait: Nõ poteſtis facere, vt filij thalami, dũ cũ illis
eſt ſponſus, ieiunẽt? Venient aũt dies, & cũ ablatus fuerit ab illis
ſponſus, tunc ieiunabunt in illis diebus. Dicebat aũt & ſimilitu-
dinẽ ad illos: Nemo immiſſurã noui veſtimẽti immittit in veſti-
mentũ vetus, alioqui, & nouũ rũpit, & veteri nõ cõuenit immiſ-
ſura ex nouo. Et nemo mittit vinũ nouũ in vtres veteres, alioqui

rumpet vinũ nouũ vtres, & ipſum effundetur, & vtres peribũt, Sed vinũ muſtum in vtres nouos mitendũ eſt, & vtraqꝫ conſeruant̃. Et nemo qui biberit vetus, ſtatim vult nouũ, dicit enim, vetus melius eſt.

¶CAPVT. VI.

Ccidit aũt, vt in ſabbato ſecundoprimo tranſiret ꝑ
a ſata, ac vellebant diſcipuli eius ſpicas, edebantqꝫ, confricantes manibus. Quidã aũt phariſæorũ dicebant illis: Quid facitis, quod non licet facere in ſabbatis? Et reſpondens Ieſus, ad eos dixit: Ne hoc quidẽ legiſtis, quod fecit Dauid cũ eſuriſſet ipſe, & qui cũ illo erant, quomodo intrauit in domũ dei, & panes propoſitionis ſumpſit, editqꝫ, ac dedit etiã his qui ſecũ erant, quos nõ licet edere, niſi tantũ ſacerdotibus? Et dicebat illis, dñs eſt filius homĩs etiã ſabbati. Factum eſt aũt & in alio ſabbato, vt intraret in ſynagogam ac doceret. Et erat ibi homo, & manus eius dextra erat arida. Obſeruabãt aũt eũ ſcribæ ac phariſæi, an in ſabbato ſanaturus eſſet, vt inuenirent vnde accuſarent eũ. Ipſe vero ſciebat cogitationes eorum, & ait hoĩ qui habebat manũ aridam: Surge, & ſta in medio, & ſurgens ſtetit. Ait igit̃ ad illos Ieſus. Interrogabo vos, vtrum licet ſabbatis benefacere, an malefacere, animã ſeruare an ꝑdere? Et circũſpectis oĩbus, dixit homi: Extende manũ tuã. Ille aũt fecit, & reſtituta eſt manus eius ſana ſicut altera. Ipſi aũt repleti ſunt amentia, & colloquebantur inter ſeſe, quid nam facerent Ieſu Factũ eſt aũt in illis diebus, exijt in montem ad orandum, eratqꝫ pernoctãs in deprecatione dei.